

Uluslararası Hukukun İllüzyonu: Güç, Dokunulmazlık ve Orman

Modern dünyanın acı gerçeği, kurallara dayalı uluslararası düzenin, ham gücün altında çöken boş bir cephe olduğudur. Bu, İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu ve hükümetinin Filistinlilere karşı yürüttüğü, toplu katliam ve terörizm olarak tarif edilen kampanyadan daha net bir şekilde hiçbir yerde görülmez. Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM), Uluslararası Adalet Divanı (UAD) ve BM Genel Kurulu (UNGA) gibi uluslararası hukuk kurumlarına rağmen, bu kurumlar güçlü devletler ve onların müttefikleri karşısında güçsüzdür. Tutuklama emirleri, kararlar ve resolutions sembolik jestlerdir, hiçbir sonuç doğurmaz. Netanyahu gibi figürler için uluslararası hukuk geçersizdir ve küresel sistem, gücün haklılığı belirlediği orman kanunuyla yönetilir; insan uygarlığı ise barbarlığın üzerinde ince bir örtüden ibarettir.

Savaş suçlarını, insanlığa karşı suçları ve soykırımı kovuşturmak için kurulan UCM, güçlü aktörlerle karşılaştığında dişsiz kalır. Netanyahu veya yönetimi için tutuklama emri çıkarabilir, ancak bunlar uygulanamaz. UCM'nin misyonunu sözde destekleyen Batılı liderler, harekete geçme iradesinden yoksundur. İsrail'in müttefiki ABD, BM veto yetkisi veya baskıyla İsrail'i korur. Gerginliklerden çekinen diğer Batı ülkeleri de aynı yolu izler ve UCM'nin çabalarını sonuçsuz bırakır. Adalet seçicidir, yalnızca güçsüzlere uygulanır. Onlarca yıldır şiddet ve baskıya katlanan Filistinliler için UCM'nin başarısızlığı, hukukun güçlüler karşısında eğildiğinin bir hatırlatıcısıdır.

Devletler arasındaki anlaşmazlıkları çözmek ve görüş bildirmekle görevli UAD de aynı şekilde güçsüzdür. İsrail'in eylemlerini—yerleşimler, ilhak veya Gazze'de güç kullanımı—kınayabilir, ancak kararları ağırlıksızdır. ABD ve Batı güçleri tarafından desteklenen İsrail, UAD'yi korkusuzca görmezden gelir. Mahkemenin zorlama yetkisinin olmaması, uluslararası hukukun askeri ve diplomatik nüfuz karşısında kırılganlığını ortaya koyar. Filistinliler için UAD kararları ahlaki zaferlerdir, ancak zalimleri sorumlu tutmayı reddeden bir dünyada geçicidir. Şiddet devam eder, çünkü hukuk boş bir vaattir.

Demokratik görünümüne rağmen BM Genel Kurulu, hukukun güçsüzlüğünü gösterir. İsrail'in eylemlerini—işgal, Gazze ablukası, sivil ölümleri—kınayan sayısız karar kabul etmiştir. Çoğunluk tarafından desteklenen bu kararlar, İsrail'in ihlalleri konusunda küresel bir uzlaşmayı yansıtır. Ancak bunlar bağlayıcı değildir ve yaptırım gücü yoktur. Gerçek gücün yattığı BM Güvenlik Konseyi, İsrail'i koruyan ABD vetosu nedeniyle felç olmuştur. Genel Kurul kararları jestlerdir, okunmadan yığılır. Filistinliler için bunlar ne rahatlama sağlar ne de dokunulmazlığa sahip bir devletin neden olduğu acıya sona erdirir.

Sonuçlar ürkütücüdür: kurallara dayalı düzen ölmüştür. Adalet, eşitlik ve hesap verebilirlik, güçlüler için kurgudur. Kendilerini ahlaki gardiyanlar olarak gören ABD ve müttefikleri, hukukun seçici uygulanmasında ikiye bölünmüşlüğü ortaya koyar. Kurumları işlerine geldiğinde

destekler, gelmediğinde görmezden gelirler. Bu çifte standart, sistemi hegemonya aracı olarak gören küresel güney için açıktır. Filistin mücadelesi bir mikrokozmostur: dünya güç tarafından yönetilir. Netanyahu'yu sorumlu tutma başarısızlığı bir semptomdur—hukukun güçlünün silahı olduğu, zayıfın kalkanı olmadığı bir dünya.

İlerleme ve haklar idealleriyle insan uygarlığı kırılındır. Filistinlilerin kayıtsızlıkla karşılanan acıları, medeni bir düzenin yokluğunu vurgular. Gücün gerçeği belirlediği, güçlülerin vahşet işlediği ve zayıfların adalet için yalvardığı bir dünyada yaşıyoruz. Netanyahu hükümetini sorumlu tutma başarısızlığı daha derin bir rahatsızlığı ortaya koyar—orman kanununun hüküm sürdüğü ve uygarlığın bir mit olduğu bir dünya.

Sonuç olarak, Netanyahu yönetiminde Filistinlilerin çilesi, uluslararası hukukun boşluğunu ve kurallara dayalı düzen mitini açığa çıkarır. UCM'nin tutuklama emirleri, UAD'nin kararları ve BM Genel Kurulu'nun kararları, Batı'nın eylemsizliği ve ABD'nin İsrail'e desteğiyle anlamsızdır. Küresel sistem, medeni olmaktan uzak, güç temelinde işler. Filistinliler için bu, şiddet ve umutsuzluğun yaşandığı bir gerçekliktir. Orman kanunu hüküm sürer ve dünya bu gerçekle yüzleşmedikçe, adalet en çok ihtiyaç duyanlar için erişilemez bir rüya olarak kalacaktır.